

<http://www.arianaafghanistan.com>

۲۰۱۶/۱۱/۱۹

ملالی موسی نظام

مقدمه نویسنده:

مضمونی که به مطالعه شما هموطنان معزز میرسد، در حقیقت در ماه آگست سال ۲۰۰۶ میلادی در مطبوعات افغانی اقبال نشر یافت، طوریکه هنوز جامعه جنگ زده و ویران افغانی به یک آرامش و صلح نسبی نرسیده بود که هجوم غیر مجاز فرهنگی دولت مزور آخوندی ایران به کمک عمال سر سپرده داخلی آن سر دچار مردم مظلوم افغانستان گردید. در چنین احوالی طوریکه اطلاع دارید، اصطلاح نهایت بی مفهوم و پوشالی «افغانستانی» به عوض اسم مبارک «افغانستان»، سرزمین ملت افغان، ذریعه اقلیتی فروخته شده و سرسپرده به غیر، با تبلیغات غیر مجاز شیوع یافت که الحمدلله، با مبارزات قلمی ملی گریان و افغانستان دوستان، مذبحخانه به خاموشی گرایید. ممنون از دانشمند ملی، محترم «سراج و هاج» که مضمون عالی شان در مورد «تهاجم ناروای فرهنگی ایران»، و تحلیل براننده همکار خبره، محترم «ولی احمد نوری» در زمینه شیوع نظر سخیف «اصطلاح افغانستانی»، سبب گردید تا داشته های قبلی را یکبار دیگر بحضور خوانندگان ارجمند، تقدیم و پیش کش نماییم.

ورجنیا، آگست ۲۰۰۶

ملالی موسی نظام

استاد محترم، شما در سفتید نظری به اصالت لسان دری

این مضمون به ارتباط مقاله محترم داکتر محمد حیدر، سابق استاد پوهنهی حقوق و علوم سیاسی پوهنتون کابل تحریر گردیده که در جریده شماره ۷۴۴ امید تحت عنوان (به تائید تهاجم خرنده بر اصطلاحات و کلمات زبان دری) منتشر شده است. به اطلاع جناب داکتر حیدر محترم رسانیده میشود که علی الرغم ادعای جریده امید بر پشتیبانی از اصل بیطرفی و آزادی عقیده و بیان، هیچگاهی این اصل جامعه عمل نبوشیده است. این جریده هیچ زمانی بیطرف نبوده و جواب و یا نظر متفاوتی بر مضامین طرف علاقه جریده مذکور، هرگز امکانات نشر نیافته، بلکه در آرشیف مدیران برای ابد ناپدید گشته است. یکی از صد ها مثال در زمینه، جواب و تحلیل مضمون پر محتوای دانشمند ملی گرا، محترم «انجنیر خلیل الله معروفی» از برلین است که به جواب خانم نادیه فضل از گروپ تفرقه خواهان لطیف پدram که خویشان را «افغانستانی» مینامد، فرستاده شده بود. مضمون مذکور که بصورت بیطرفانه از استدلال بر مسائل مربوط به وحدت و هویت ملی نمایندگی مینمود، بعد از دو سال انتظار، بالاخره در جریده ملی «مردم افغانستان» و مجله وزین «درد دل افغان» و در صفحه انترنتی سایت افغان جرمن آنلاین به نشر رسید.

اینجانب هم به جواب شاغلی کوشان که در شماره ۶۷۰ جریده امید بنده را بخاطر مصاحبه تلوزیونی در مورد خطراتی که اصالت لسان دری و نتیجتاً هویت و حاکمیت ملی را تهدید مینمود، مورد اهانت و پرخاش شدید قرار داده بود، جوابیه دفاعی خویش را به «جریده امید» فرستادم که هرگز امکان نشر نیافت و در عوض نشریه معتبر «مردم افغانستان» آن را منتشر

نمود. در همین مورد جوابیه دانشمند ملی گرا، انجنیر «خلیل الله معروفی» تحت عنوان (ورود لغات بیمورد در لسان دری) با تحلیل عالمانه او در مورد دری اصیل و زیبای افغانستان و فارسی ایران، همچنان از چاپ در امید بازمانده و بعداً نشرات و جراید ملی سایت های معتبر انترنتی، به دفعات آنرا انتشار دادند.

بعد از مطالعه مضمون پرمحتوی شما که از حقایق آشکاری در مورد تخریب دایمی لسان دری، تبعیضات قومی و امحای وحدت ملی پرده بر میدارد، اجباراً برای مدیر امید، تلفون نموده، بعد از سوال در مورد پالیسی جریده، پرسیدم که آیا مضمون اینجانب را که به نوشته شما ربط میگیرد، امکانات چاپ میدهید، تا خوانندگان هر دو را در يك نشریه مطالعه کرده باشند؟ وی به صراحت ابراز نمود که نه تنها مضمون بنده را نشر نمی نماید، بلکه مضامین محترم انجنیر «خلیل الله معروفی»، محترم داکتر «سید عبدالله کاظم» و امثالهم راسالهاست که چاپ نمی نمایند. نامبرده اضافه نمود که: "بعضی ها از قلم خویش نان میخورند و بعضی های دیگر چنین نمیکند، بنابراین، چاپ مضامین در جریده امید به شخص نویسنده و مضمون وی تعلق دارد نه به کدام پالیسی خاص مطبوعاتی."

میرهن است که به سلسله مصائب بیشمار جامعه افغانی، یکی هم تجاوز و تخریب کلتور و السنه ملی مملکت ما توسط گماشتگان ذینفع رژیم عقب گرای آخوند های ایرانی میباشد. درین زمینه با تاسف باید یاد آور شد که بیشترین صدمه را درین راستا در تغییر شکل لغات و اصطلاحات اصیل دری افغانستان به کلمات نامأنوس و غیر ضروری فارسی ایران در داخل و خارج مملکت مشاهده می نماییم.

فرهنگستان ایران که گویا برای پاك سازی لسان فارسی از کلمات عربی، در یک تلاش مذبحانه قرار دارد، با ناکامی به اختراعات کلمات جدید فارسی دست زده که فهم و استعمال اکثر آن نه تنها در خود جامعه ایران مغلق و نامأنوس بوده و نقیض لغات و اصطلاحات معمولی جامعه قرار میگیرد، بلکه صدور آن با دسائس سیاسی ایران به جامعه فرهنگی افغانی، تجاوز علنی را بر لسان اصیل، مقبول و سچۀ دری ما سبب میگردد.

فعالان این جنبش خود ساخته منکر این حقیقت واضح و میرهن هستند که علی الرغم لغات عام که در تمام قلمرو يك زبان بکار میرود و میتواند حتی با لهجه ها و تلفظات متفاوت هم باشند، از لغات خاص هر منطقه که مخصوص گویندگان همان محیط میباشد، بکلی فرق دارد و بنام اصطلاحات مروجۀ همان لسان یاد میگردد. این قاعده در تمام السنه معمول و مروج میباشد. اینها ادعا دارند که لسان حدود و ثغور نمیشناسد، مثلاً میگویند که همانطور که بین انگلیسی امریکایی و انگلیسی انگلستان هیچ تفاوتی موجود نمیشد(؟) همانطور هم فارسی ایران با دری افغانستان کوچکترین مشکل افهام و تفهیم را سبب نگشته و کاملاً مشابه هم (؟) میباشد.

در حالیکه برعکس این کلتور ممالک است که اصطلاحات لسانی راشکل میدهد و آن را ساده و عام فهم برای همان دیار و منطقه میسازد و نتیجتاً افهام و تفهیم را که عنصر تشکیل يك لسان است آسان مینماید.

در مورد این استحاله نابجا، خبرگان ملی گرای افغان فراوان نوشته اند و مثال های زیادی در زمینه غیر ضروری بودن ورود لغات بی مورد و یا نوپیدای ایرانی در لسان اصیل دری افغانستان ارائه نموده اند که تکرار آنها موردی ندارد. بالمقابل، گروه وابسته به فارسی ساختن لسان دری به شمول وزیر مخلوع اطلاعات و کلتور «سید مخدوم رهین» و هفته نامه تفرقه انداز «امید» چاپ ایالت ورجنیا، همچنان در تلاش اند تا دری فصیح و عام فهم مردم ما را به مصیبت آلودگی لغات نامطلوب و نامأنوس - اکثر بی ریشه و غیر ضروری بیگانگان، سرچار نمایند.

خوشبختانه این دسیسه سازی بر گنجینه لسان ملی افغانستان اخیراً توجه نمایندگان ملت را بخود معطوف داشته و اعتراضاتی را در ولسی جرگه افغانستان سبب گردیده است. بتاريخ ۱۹ اپریل سال جاری «سید مخدوم رهین» وزیر پیشنهادی اطلاعات و کلتور، از جانب نمایندگان مردم افغانستان در ولسی جرگه، مورد مواخذه و بازخواست قرار گرفت و در مورد اتهام او (بر تهاجم خزنده بر اصطلاحات و کلمات لسان دری) پرسش بعمل آمده و انگشت انتقاد گذاشته شد.

استاد گرامی، جای بسی خوشی است که برعکس عده زیادی از ملی گرایان، جناب شما «[جریده امید](#)» را مطالعه میفرمایید. شایسته خواهد بود که با فهم و دانشی که دارید، به عمق اکثریت مضامین [جریده مذکور](#) توجه نموده مشاهده نمایید که روش تفرقه اندازی بین اقوام علی الخصوص پشتون ستیزی، انکشاف و ترویج لغات بیمورد فارسی ایران در لسان دری اصیل افغانستان و طرق مختلفه امحای وحدت ملی تا چه حد در تار و پود این نشریه جا دارد.

بلی مردم ما کاملاً از خواندن و شنیدن کلمات غیرمعمول "سال خورشیدی"، "دانشکده"، "دانشگاه"، "شهرداری"، "واکنش"، "خوانش" و "چالش" و "دادستان کل" و "ارتش" و صدها لغت نامأنوس و بعضاً اختراعی فرهنگستان ناکام ایران، به داد رسیده اند و شاکی و متأثر میباشند.

درین مقطع حساس که مملکت ویران به همکاری و اتحاد همه اقوام شریف افغان محتاج هستند، روش تفرقه اندازی، پامال کردن آزادی های زاده دیموکراسی منجمله روش بیطرفی و احترام به استقلال فکر و عقیده و اغماض و چشم پوشی از کار روایی های آنانی که جامه خیانت و جنایت را تا هنوز در بردارند، موضوعاتی است که خط مش و روش مطبوعاتی «[جریده امید](#)» را تشکیل میدهد.

ببایید برای منفعت والای ملت مظلوم افغانستان با درنظرداشت طرفداری از وحدت و هویت ملی و افتخارات تاریخی افغانستان دست اتحاد به آنانی بدهید که درین راه از هیچ نوع تلاش دریغ نمی نمایند.

مبارزه بر حق و سازنده گروپ های ملی دوستدار "افغان" و "افغانستان" از تمام اقوام و اقشار ملت شریف و مظلوم مملکت دفاع نموده و در راستای احیا و تحکیم وحدت ملی که زیر بنای اصلی جامعه جنگ زده ویران مارا بوجود می آورد، به موازات رفع و امحای تفرقه اندازی و حمایه از پرنسپب های حقوق بشر، متحد و کوشا میباشند.

پایان

